

Odluka kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pomilovanju

Koristeći se ovlastima koja su mi data člankom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji glede tumačenja spomenutog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir članak II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem Visoki predstavnik “pruža pomoć, kada to ocijeni potrebnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u svezi s civilnom provedbom”;

Pozivajući se na stavak XI. 2. Zaključaka Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji glede tumačenja Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donošenjem obvezujućih odluka, kada to bude smatrao potrebnim”, u svezi s određenim pitanjima, uključujući (sukladno točki (c) ovog stavka) i “mjere u svrhu osiguranja provedbe Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta”;

Pozivajući se nadalje na točku 12.1. Deklaracije Vijeća za provedbu mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. prosinca 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i samoodrživo gospodarstvo koje je u stanju privući i zadržati strane i domaće ulagače;

Imajući u vidu sve učinjene napore na ostvarivanju osnažene

strategije za reformu sudstva kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini i njenim entitetima u 2002/03, što je odobrio Upravni odbor Vijeća za provedbu mira 28. veljače 2002. godine, napore koji se, između ostalog, ogledaju u donošenju novih kaznenih zakona i jačanju sudačkih i tužiteljskih institucija u cijeloj Bosni i Hercegovini;

Konstatirajući da u Zakonu o pomilovanju nedostaju zahtjevi demokratskih načela transparentnosti, opravdanosti i izvršne odgovornosti jer se njime osobi omogućuje da bude oslobođena čak i od kaznenog gonjenja, čime se građani Bosne i Hercegovine dovode u nejednak položaj pred zakonom;

Konstatirajući također da takva situacija može dovesti do toga da se određeni broj pomilovanja daje unaprijed, što bi značilo imunitet od gonjenja i krajnju neodgovornost;

Vodeći stoga računa o potrebi da se osigura poštovanje sudskih odluka transparentnost i javnost u kaznenopravnom sustavu;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno, Visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama

Zakona o pomilovanju

(“Službeni glasnik Republike Srpske”, br. 32/94 i 2/95)

koji se nalazi u privitku Odluke i čini njen sastavni dio.

Taj zakon se objavljuje na službenoj internet stranici Ureda visokog predstavnika i stupa na snagu odmah kao zakon Republike Srpske, na privremenoj osnovi, sve dok ga Narodna skupština Republike Srpske ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u

“Službenom glasniku Republike Srpske”.

Sarajevo, 26. studeni 2004. godine

Paddy Ashdown

Visoki predstavnik

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pomilovanju

Zakon o pomilovanju (“Službeni glasnik Republike Srpske”, br. 32/94 i 2/95) mijenja se i dopunjuje kao slijedi:

Članak 1.

U članku 2. točka 1. riječi: “oslobođenje od kaznenog gonjenja ili” brišu se.

Članak 2.

U članku 5. stavak 1. riječi: “ili po službenoj dužnosti”, brišu se.

Stavci 3. i 4. brišu se.

Članak 3.

Članak 6. briše se.

Članak 4.

U članku 9. stavak 3. briše se.

Članak 5.

Članak 14. briše se.

Članak 6.

Ovaj zakon stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u "Službenom glasniku Republike Srpske".